

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 46. Epistolæ ad Maximum Antiochenum & Theodoretum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

dicare. In epistola ad Julianum Coanum Sæculum V. A. C. 453.
 hæc habet: *sicut Cæsareæ Potestati com-
 petit, tumultus, & Seditioes summo ri-
 gore reprimere, ita etiam Auctoritatis
 Sacerdotalis proprium est, Monachis de
 Fide prædicandi libertatem adimere, &
 cavere, ne, quod Episcoporum officium est,
 sibi arrogent.* Ad Maximum Antioche- ep. 92. al. 62.
c. 6.
 num hæc scribit: *ad id quoque sollicite
 attendas, ne, illis exceptis, qui Sacerdotio
 funguntur, quisquam alios docere præsu-
 mat, sive Monachus sit, sive Laicus, qui sibi
 ipsi doctus videatur. In omnibus per uni-
 versam Ecclesiam ordo servetur, & unum-
 quodque membrum munere suo contentam* ep. 93. al. 63.
c. 6.
sit. Eadem in epistola ad Theodoretum
 repetit. Talia scribendi ansam de-
 derant Monachi, Eutythis Sectatores,
 & præsertim quidam, cui nomen Geor-
 gius, qui, permittente Thalassio, Episco-
 po Cæsariensi, scribendi, & prædicandi
 Auctoritatem sibi usurpabat. ep. 91.

§. XLVI.

*Epistolæ ad Maximum Antiochenum,
 & Theodoretum.*

Maximus Antiochenus ad S. Leonem
 scripserat, Mariano Presbytero, &
 Olympio Diacono epistolam ferentibus.
 Ex ea compererat, multos adhuc in
 Oriente Nestorianos, Eutychianosque re-
 periri, qui se invicem anathematizarent.

Sæculum V. S. Leo Maximum hortatur, ut constans
A. C. 453. sit in Fide S. Petri, cui, inquit, *ambo successimus. Non feres, ut Fides ista in Ecclesiis Orientis ulla ratione labefactetur. Imprimis sollicitus eris, ut Prærogativa, & Privilegia, quæ Canones Nicæni Sedi Antiochena afferuerunt, salva permaneant. Horum Canonum tanta apud me Reverentia est, ut propositum mihi sit, nunquam pati, ut quacunque innovatione abrogentur. Ergo tertiæ in Ecclesia Sedis jura tibi cordi sint, & si quid est, quod tibi hac super re negotium faceffat, in litteris tuis expones, ut speciaticim ad omnia tibi respondere queam. In Concilia universalia sæpe Ambitio se insinuat. In Concilio Ephesino, Juvenali Primatum Palaestinae invadenti, & postulationem suam Scriptis suppositis fulcire conanti, S. Cyrillus forte pectus objecit, datis ad hanc Sedem litteris viri molimina indicavit, & ne procederent noxia consilia, prohibuit. In nostris Tabulis epistolam ipsius Autographam, cujus exemplum ad Nos missi, invenimus. Si Fratres nostri, a Nobis Delegati, in Concilio, quod solius Fidei causa congregatum fuit, quidquam aliud egerunt, id nullius roboris erit, cum ad illa agenda Potestas defuerit. Quanti Canones Concilii Nicæni faciam, cognosces ex epistolæ exemplo, quam ad Episcopum Constantinopolitanum misi, ut viri super-*

ep. 93. al. 63. *biam*

biam premerem. *Istud exemplum omnibus nostris Collegis notum facias.* Sæculum V.
A. C. 453.

Epistola S. Leonis ad Theodoretum in eum finem scripta est, ut, postquam ad Partes Catholicorum rediisset, in proposito confirmaretur. In exordio epistolæ notari merentur hæc verba: *In Domino Nostro gloriamur, qui non permisit, ut quemquam ex Fratribus nostris perderemus, sed illud, quod prius Nostro usus Ministerio definierat, omnium Confratrum irrevocabili consensu confirmavit, (*) monstravitque, ea, quæ Prima Sedes deciderat, totius Christiani Orbis Judicio fuisse recepta. Quippe ne aliarum Cathedralium consensus quibusdam assentatio videri posset, aut qualicunque suspicioni locus esset, fuere, qui super nostra Sententia disputarunt. Et inferius: *clarius effulget veritas, & fortius hominum mentibus imprimitur, si, quod Fides antea docuerat, deinde accedente examine comprobetur. Tunc enim Ministerii Sacerdotalis**

Y y 3

(*) His Sancti Leonis Papæ verbis, & sequentibus, Potestatis Pontificiæ, & Conciliorum universalium vera, & genuina Idea exprimitur. Hæc sola tanti Doctoris, & Papæ epistola ad Litem de SS. Pontificis Potestate cum Potestate Concilii universalis collata dirimendam, si adesset ingeniorum moderatio, sufficeret. Quis enim hanc Quæstionem S. Leone Magno melius definiat?

Sæculum V. *lis Natura maxime perspicua fit, quando*
A. C. 453. *Superioribus ita sua constat Auctoritas,*
ut Inferiorum non imminuatur libertas.
Tunc Fidem examinasse ad Majorem Dei
Gloriam cedit. Ex his videmus Decisio-
nem Fidei, a Papa pronuntiatam, ab aliis
Episcopis liberrime examinari, & post-
quam eam suo Consensu confirmarunt,
non amplius licere, eandem ad examen
vocare. Ulterius S. Leo ad Theodore-
tum: *Etsi opus non sit, te doceri, credidi-*
mus, in hac rerum conjunctione te nobis
esse monendum, ut, dum Ecclesie inimicos
impugnamus sermonis verba solertissime
seligamus. Jam non amplius tanquam de
rebus dubiis disputandum, sed ea, quæ
in Concilio Calcedonensi definita sunt,
integra Auctoritate stabilicnda. Eccle-
siae hostibus nulla calumniandi materia ve-
linquenda, quasi adversus Nestorianos, &
Eutybianos pugnantes, uni, vel alteri
Parti, adulati fuissimus; equali modo,
absque hesitatione, toties, quoties audien-
tium utilitas exigit, tam Nestoriani, quam
Eutybiani damnandi sunt, & divis devo-
vendi. Id te novo exemplo Experientia
docuit. Sed Benedictus Deus! cujus Ve-
ritas invicta te ab omni Hæresis labe im-
munem demonstravit, dum Apostolicæ Sedis
Judicium secutus es. Mandat deinde, ut
ad se perscribat, quantum sana Doctrina
in Oriente propagetur. Quicumque vo-
luerit

luerit in mentem reducere, quas Partes Sæculum V.
olim Theodoretus tuitus sit, facile Moni- A.C. 453.
torum istorum utilitatem perspiciet.

§. XLVII.

Theodoreti ultima.

Theodoretus adhuc quatuor, vel quin-
que annis, ad annum ferme 458. su-
perstes fuit. Ad hæc ultima tempora
refertur Tractatus ejus de Fabulis hære- Lib. IV.
ticis, Concilio Calcedonensi posterior, c. ult.
cum in eo de Hæresi Eutychniana, abso-
lute damnata, mentio fiat. Hoc opus
scripsit rogatus a Sporacio, qui in Conci-
lio mandatarius, & anno 452. Consul
fuerat. Virum laudat, quod inter Aulæ
tumultus positus, & gravi officiorum
pondere pressus, nihil Rerum Divinarum
cognitioni, & studio Veritatis præponat.
Tractatus iste in quinque Libros divisus. Præf. in fin.
Primus illas complectitur Hæreses, quæ
duo Principia statuebant, dicebantque,
Deum tantummodo in speciem fuisse in-
carnatum. Initium ducitur a Simone
Mago, & Manes agmen claudit. Liber
secundus illos recenset, qui affirmabant,
Jesum Christum Hominem tantum fuisse,
ab Ebione usque ad Photinum. In
tertio refert diversas Hæreses, & inter
alias errores Montanistarum, & Nova-
tianorum. In Libro quarto Hæreses re-
centiores ab Ario usque ad suum ævum